

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH. — Redactor: M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”

Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90, Basarabia—România.

Inscris Trib. Lăpușna sub No. 3472/1938.

Ascultă, Israele!

Domnul Dumnezeu nostru, este singurul Domn.

Cuvintele „Ascultă, Israele” nu sunt numai o rugăciune către Dumnezeu, ci sunt o poruncă a lui Dumnezeu către noi, Evreii.

„Ascultă, Israele” nu înseamnă a spune „שמע ישראל”, ci prin aceste cuvinte Moise ne-a avertizat, să credem în Dumnezeu din toată inimă și să împlinim cuvântul Său!

„Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn!”.

Fericirea, și biruința poporului nostru asupra dușmanilor și tuturor obstacolelor, cari ne stau în cale, depind numai de ascultarea de Dumnezeu și de cuvântul Lui.

De ascultarea de Dumnezeu depinde și siguranța noastră în Palestina, după cum de multe ori e scris în Tora. Această este condițiunea pentru restabilirea poporului nostru:

„Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău”.

Toate nenorocirile au venit peste noi, din pricină că n'am luat aminte la glasul lui Dumnezeu, cuvintele Lui, care le-a rostit către poporul nostru prin prorocii, după cum e scris în psalmul 81: „Dar poporul Meu n'a ascultat glasul Meu, Israel nu M'a ascultat. Atunci i-am lăsat în voia pornirilor inimii lor, și au urmat sfaturile lor”.

Acuma vedem la ce catastrofă am ajuns, fiindcă am ascultat mai mult de sfaturile omenești, umblând pe căi strâmbe și am împlinit poruncile și orânduiri omenești (Isaia 29,13).

O, dacă poporul nostru Evreu ar

asculta Cuvântul lui Dumnezeu și dacă ar umbla pe calea Lui, de mult s'ar fi sfârșit toate necazurile, după cum e scris în acel psalm:

„O, de m'ar asculta poporul Meu, de ar umbla Israel în căile Mele!”.

Deaceia „Ascultă, Israele!”.

E vremea, ca poporul nostru să asculte Cuvintele lui Dumnezeu, pe cari prorocii ni le-au vorbit.

„Căutați în Cartea Domnului” (Isaia 34,16).

Prin cercetarea în cartea Domnului noi vom veni la cunoștința adevărului, că Isus din Nazaret este Mesia lui Israel, care a venit în timpul templului al doilea și a suferit moartea pe lemnul Golgotei, ca să ispășească păcatele poporului nostru și a tuturor popoarelor.

Așa sună glasul Domnului, așa au prezis prorocii.

Ascultă, Israele!

Noi nu vrem să convingem pe nimeni, ca să credeți după părerile noastre, ci vă rugăm, ca să cercetați temeinic Tora și prorocii fără interpretările sucite ale înțelepciunii omenești. Atunci vă veți convinge că Ieșua (Isus) este adevăratul Mesia și Mântuitorul întregii lumi.

Numai atunci va fi pace și liniște în întreaga lume, când Evreii și Neamurile vor crede din toată inimă în cuvintele și poruncile lui Dumnezeu.

„Ascultă, Israele!”.

„O, de ați asculta azi glasul Lui!” „Nu vă împietriți inima!” (Ps. 95,7).

L. Averbuch.

ÎNVIERE...

„Poporul Meu pierе din lipsă de cunoștință“ (Osea 1V,6).

I. Constatarea existenței.

Versul acesta din profetul Osea este unul dintre cele mai tragice din Sf. Scriptură, cu atât mai dureros pentru noi, cu cât vedem cum de 20 de veacuri poporul Israel este într-o continuă moarte, într-o continuă pierzare....

Care să fie cauza acestei stări? Ne-o spune clar profetul: *lipsa de cunoștință!* Ne-o spune clar realitatea înconjurătoare: *poporul evreu pierе din lipsă de cunoștință!* Israel nu cunoaște fundamentele propriei sale credințe. S'au intervertit atât de cumplit valorile în această lume, încât oamenii rup cu propriile lor mâini craca pe care stau și... se miră după aceea că pier... Iar dacă le spune cineva: „Nu tăia, omule, craca asta, că ea, doară, te susține“ — atunci i se răspunde: „Fugi, domnule, știu eu ce-i cu ea, o fi ea bună pentru alții, dar mie nu-mi aduce nici un folos“...

Nu știe Evreul, care vorbește astăzi atât de ușuratec despre înviere, că ea este *fundamentul credinței evrești*. Dacă aude cuvintele „Hristos a înviat“, își zice, în cel mai bun caz: „Asta-i bună pentru Creștini“. Nu știe sărmanul Evreu că învățătura despre înviere este în întregime evreească; că *Hristos* este sinonimul lui *Mesia*; că între *Mesia* și învierea morților este în concepția evreească o legătură semănătoare celei dintre om și umbra lui.

Dau mai jos câteva probe. Mă voi servi în primul rând de cea mai mare autoritate evreească. Vechiul Testament.

a) **Enunțări.** „Vedeți acum că Eu, Eu sunt, și nu este dumnezeu afară de Mine. Eu omor și Eu *înviez*“. (Tora, Deut. 32,39).

În cântarea de laudă a Hannei (Anei), aceasta depune o mărturie care trebuie să atragă în deosebi atenția femeilor din Israel: „Iehova omoară și *învie*, coboară în Șeol (Locuința morților) și *scoate afară*“ (1 Samuel 2,6).

Aceasta nu era numai credința „vulgului“, ci și a nobilimii evrești. Astfel spune un rege iudeu: „Oare sunt eu Dumnezeu, ca să omor sau să *înviez*?“ (2 Impărați 5,7).

„*Morții tăi vor trăi, trupurile mele moarte se vor scula. Treziți-vă și cântați, locuitori ai pulberii!* Căci roua ta este ca roua ierburilor și pământul va arunca afară umbrele..“ (Isaia 26,19).

„Veniți să ne întorcem la Iehova: căci El a sfâșiat și El ne va vindeca; El a lovit și El ne va lega rana: *După două zile ne va învia: a treia zi ne vom scula și vom trăi înaintea Feții Lui*“. Iată cum împletește sf. profet Osea (6,1-2) chemarea la pocăință a Evreului cu realitatea și fericirea învierii; iată raza divină care luminează învierea oricărui credincios în urmarea înainte-mergătorului său, *Mesia*, înviat a treia zi, precum a zis profetul.

„*Ne vei învia din nou și iarăși ne vei scoate din adâncimile pământului...*“ (Psalm 71,20).

Profetul Daniel, mărturisitorul credinței monoteiste printre păgânii idolaștri, aude următoarea solie dela „omul îmbrăcat în haine de în, care stătea deasupra apelor râului“: „Iar tu, dute, până va veni sfârșitul; tu te vei odihni, și te vei scula iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor“. (Daniel 12,13)

b) **Exemplificări.**—Ni se relatează în Vechiul Testament (1 Imp. 17,17-24) învierea fiului unei văduve de către profetul evreu Eliahu, cunoscut sub numele Sfântul Ilie, serbat la 20 Iulie, Patronul Aviației Române. Profetul Ilie „a chemat pe Iehova și a zis: Iehova, Dumnezeul meu, întoarce sufletul acestui copil într'insull“ și el a înviat“.

Discipolul lui Eliahu, Elișa, cunoscut sub numele Elisei, a înviat din morți pe fiul unei Sunamite. (2 Imp. 4,8-37).

După moartea profetului Elisei, „... pe când îngropau un om... au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s'a atins de oasele

lui Elisei, și a înviat și s'a sculat în picioare“. (2 Imp. 13,21).

Felul învierii este descris de Ezechiel, care l-a văzut într'o viziune profetică. Oasele uscate, dispartate se unesc, vine și carne cresc pe ele, iar suflul lui Dumnezeu le dă vieță nouă. (Ez. 37,1-14).

Am văzut până acum enunțarea și exemplificarea învierii în Vechiul Testament. Dar nu numai acolo, ci și în cărțile de rugăciuni sinagogale putem urmări învățătura învierii. Intrebuințez aci o carte de rugăciuni („Sidur Korban Minha“, ed. la Vilno în 1861), care cuprinde textul ebraic cu traducerea și explicările celor ce au alcătuit această carte. Pentru a se vedea lămurit care este textul ebraic al rugăciunii, am pus explicările editorilor în paranteză. Citatele de mai jos fac parte din rugăciunile שחרית pe cari orice Evreu, după porunca rabinilor, trebuie să le rostească în fiecare dimineață.

„Dumnezeul meu! Sufletul pe care mi l-ai dat e curat. Tu l-ai creat, și Tu mi-l vei lua când va fi timpul (să mor) și Tu mi-l vei întoarce în vremea de apoi (când va avea loc învierea morților)“. Aci a recunoscut Evreul în rugăciune, că Dumnezeu îl va învia. Iată însă, mai jos, cum această înviere este pusă în strânsă legătură cu mântuirea prin Mesia.

„Tu, Doamne, ești un Puternic pentru vecinicie; Tu ești Cel ce înviază morții. (și) ești mare pentru a mântui“.

În prea cunoscutul „Igdal Elohim“, care se cântă atât de frumos, este scris:

„El (ne) va trimite pe (Sfântul) Mesia, pentru a salva pe acei ce nădăduiesc în mântuirea Lui. Pe cei morți îi va învia Dumnezeu prin marea Sa îndurare“.

„El hrănește pe cei vii cu har, El înviează pe cei morți cu mare îndurare (adică atunci când va avea loc învierea morților)... și (după cum) împlinește făgăduința Sa (față de cei vii, vindicându-i, tot așa va împlini a Sa făgăduință) față de cei (morți) ce dorm în țărână. Cine e ca Tine, Stăpâne puternic, și cine e asemenea Ție, Im-

părate, Care învii pe cei morți și faci să odrăslească mântuire?“

Iar sfârșitul „Simbolului Credinței“ sună:

„Cred cu o credință desăvârșită în venirea lui Mesia (Neprihănirea noastră) și cu toate că El întârzie, nădăduiesc totuși, în fiecă zi, că va să vină. Cred cu o credință desăvârșită că va avea loc învierea morților atunci când va fi voia Creatorului, binecuvântat fie al Său Nume...“

Din rugăciunile citate mai sus s'a putut constata desigur conexiunea strânsă dintre personalitatea lui Mesia și învierea morților. Dar trebuie să remarcăm și o gravă eroare rabinică. Ei au scris în „Simbolul Credinței“ că Mesia „întârzie“. Ori, Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinții Lui. El a spus clar în Tora (Bereșit Vaiehi-Gen. 48,10) că Mesia va veni în preajma prăbușirii regatelor iudee, „și de El vor asculta popoarele“; iar prin profetul Hagai (cap. 2,7) precizează că Mesia, „dorința tuturor neamurilor“, va veni în Templul al doilea. Se știe că atât regatele iudee cât și Templul al doilea s'au prăbușit de mult; deci Mesia a venit. **Mesia a venit în preajma prăbușirii regatelor iudee, și anume în templul al doilea. El a fost chinuit până la moarte pe lemn, după profeția lui Isaia (cap. 53) și a înviat a treia zi, după profeția Lui Osea (cap. 6,1-2).**

II. Consecința.

În cartea profetului Daniel (12,2) găsim și consecința învierii: „..... Se vor scula; unii pentru **vieță vecinică**, și alții pentru **ocară și rușine vecinică**“. „Și anume, Dumnezeu va da vieța vecinică celor ce, prin stăruința lor în bine, caută slava, cinstea și nemurirea; și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire. Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: *întâiu peste Iudeu*, apoi Grec. Slavă cinste și pace va veni însă peste oricine face binele: *întâiu peste Iudeu*, apoi peste Grec.“ (Romani

2,7-10). Cei ce fac răul, cei ce păcătuiesc de bună voie, cu plăcere, sunt morți în păcatele lor. „Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești... Dar Dumnezeu care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Mesia... El ne-a înviat împreună.“ (Efes. 2, 1-6). Și această stare este oferită oricărui om. „Dacă deci ați înviat împreună cu Mesia, să umblați după lucrurile de sus, unde Mesia șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Mesia în Dumnezeu. De aceea, omoriți mădularele voastre cari sunt pe pământ: curvia, necurătenia, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării... Lăsați-vă de toate acestea: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase, cari v'ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții,

intrucât v'ați desbrăcat de omul cel vechiu cu faptele lui, și v'ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiște spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut. Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici Scit, nici rob, nici slobod, ci Mesia este totul și în toți“ (Colos. 3, 1-12). Fiind un astfel de om prin credință în Iisus Mesia, binecuvântarea:

ברוך אתה יי משה המרים

adecă „Binecuvântat ești Tu, Iehova, Care învii pe cei morți“ va căpăta pentru tine un sens, căci învierea spirituală a precedat în propria ta viață învierea materială, care va avea loc în ziua cea de pe urmă. Altfel... degeaba spui această binecuvântare în fiecare dimineață, căci te înșeli pe tine însuși.

Și acum versul lui Osea: „Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință“ nu se mai referă la tine, căci tu cunoști lucrurile și trebuie să procedezi în consecință, căci ești răspunzător pentru ceea ce cunoști.

Erich S. Gabe.

Foarte interesant!

Foarte interesant!

PSALMUL 150

Compus de tânărul frate evreu, **E. GABE**, absolvent al Academ. Regale de Muzică din București.

Muzica e făcută pentru cor în 4 voci. Textul psalmului e tipărit în 3 limbi: Română, Ebraică și Engleză.

Căștigul este destinat pentru reconstrucția casei de rugăciuni a Evreilor credincioși în Mesia — **Prețul benevol.**

Se poate comanda dela redacția „BINEVESTITORULUI“.

Inștiințare.

Abonații revistei noastre sunt înștiințați că plata pentru revistă se va face în viitor prin daruri benevole.

Darurile pentru revistă și alte lipsuri în via Domnului, se pot trimite pe adresa redacției.

Adresa: D-lui I. Trachtmann, str. Gh. Lazăr No. 90,
Chișinău, Basarabia, România.

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH.

Redactor: Inginer M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”,
Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90. Basarabia-România.

המבשר טוב

דער טרענער פון דער גוטער בשורה
א בלאט פאר רעליגיע און מאראל

געגרינדעט פון ל. י. אווערבאך
רעדאקטאר: אינזשענער מ. טארלעוו.

דער לאנדאנער אדרעס פון דער רעדאקציע:

„THE BRINGER of GOOD TIDINGS“ 60, Clissold Crescent, Stoke Newington,
London, N. 16, England.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

צו די לעזער.

מיר דאנקען הערצליך אלע אונזערע לעזער, וועלכע האבן גענעמען א הערצליכן אנטייל
און האבן אינו געהאלפן מיט זייערע תפילות און מאטעריעלע אונטערשטיצונגען און דער צייט
פון די 15 יאר, אין מיר האבן געקענט ארויסגעבן דעם „המבשר טוב“.
דאס האט אונז ווידער ערמושיגט, זעהענדיג אז אינוער טרחה ברענגט ניץ און א ברכה צו
די לעזער. אונזער תפילה איז צו גאט, אז ער זאל אינו אויך ווייטער העלפן אין דער ארבעט,
זוי גייסטיג, אזוי אויך מאטעריעליש, אז מיר זאלן קענען שיקן די בשורה טובה דורך אונזער
„המבשר טוב“ און מיט דעם אויך מקיים זיין די מצוה פון ואהבת לרעך כמוך. מעג גאט ב"ה
אויך ווייטער בעשען אונזערע השועע לעזער.

רעדאקציע.

שמע ישראל! הער ישראל!

יהוה אלהינו יהוה אחר! גאט אונזער גאט איז איין גאט!

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד!
פון דעם הערן, וועגן וועלכן גאט רעדט, איז
אפהענגיג דאס גליק פון אונזער פאלק ישראל
און דער נצחון איבער אינזערע שונאים און איבער
אלע מכשולים, וועלכע באגעגענען זיך אויף אונ-
זער וועג.
פון דעם הערן, וועגן וועלכן גאט רעדט, איז

„שמע ישראל“ איז ניט א תפלה צו גאט,
נאר — א ווארט צו אונז אידן.
„שמע ישראל“ מיינט ניט בלויז אפצו-
זאגן „קריאת שמע“, נאר דאס האט משה רבנו געזאגט
צו אונזער פאלק ישראל און האט אונז געווארנט,
אז מיר זאלן באמת גלויבן אין גאט ב"ה, און
כדי מיר זאלן מקיים זיין זיין ווארט.

אויך אפהענגיג אינזער זיכערהייט אין ארץ ישראל, ווי ס'איז א סך מאל געזאגט אין תורת משה אין ספר דברים, דאס איז נאמיס קאנדיציע פאר אונזער פאלק:

אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך, אלע אומגליקן זענען געקומען אויף אונז אירן, זיינ מיר האבן ניש געהערט נאמס שטימע, זיינע רעד, וואס ער האט גערעדט צו אונזער פאלק דורך זיינע נביאים, ווי ס'איז קלאר געזאגט אין תהלים פא: „ולא שמע עמי לקולי וישאל לא אבה לי ואשלחהו בשרירת לבם ילכו במועצותיהם.“ איצט זעהן מיר שוין צו זעלען באנקראט ס'האט געבראכט דאס, וואס מ'האט געהערט מעהר מענשליכע עצות, געהענדיג אויף פארקרימטע זעגן און מקיים געווען די פון מענשן געמאכטע מצות, מצות אנשים מלומדה (ישעיה כ"ט, 18).

אז זען אונזער פאלק ישראל וואל הערן נאמס ווארט און אויף נאמיס זענען געהן, ווארט שוין לאנג געווען א סוף צו אלע אונזערע אומגליקן. ווי ס'איז דארט געזאגט אין תהלים פא:

„לו עמי שמע לי, ישראל ברדכי יהלכו...“

לכן—„שמע ישראל“ אונזער פאלק וואל הערן עס איז שוין צייט, אז אונזער פאלק וואל הערן נאמס רייד, וואס די נביאים האבן אונז געזאגט, ווי ס'איז געשריבן איניס תנ"ך.

„דרשו מעל ספר יהוה“ (ישעיה ל"ד), דורך דעם פארשן אין נאמס ספר זעלן מיר דערמענען דעם משיח ישראל, זעלענער איז גע' קומען אין דער צייט פון בית'שני און האט גע' ליטן א ביטערן טויט כדי מכפר צו זיין די זינד פון אונזער פאלק ישראל און אלע מענשן.

אזוי קלינגט נאמס שטימע, אזוי איז געזאגט געווארן דורך די נביאים.

הער ישראל! שמע ישראל!

מיר זייען קיינעם ניש איבערצייגן ווי מיר גלויבן, נאר מיר בעטן אייך, איר זאלט גרינדליך אריין פארשן דעם ריינעם תנ"ך, אהן די פארדרעהטע פשטלעך פון מענשליכע חכמות, צו צו קן לכן זעיר שם זעיר שם: דענצמאלט זעט איר זיך אריין איבערצייגן אז דאס איז אמת, און אז ישוע מנצח איז דער אמתער משיח ישראל און דער ערלעזער פון דער גאנצער זעלט.

נאר דענצמאלט זעט זיין שלום ושלום אויף דער זעלט, זען אירן און גוים זעלן ערנסט אזוי גלויבן.

„שמע ישראל“

הינט זען איר הערט נאמיס שטימע, פארהארט מעוועט נישט אייערע הערער!

היום אם בקולו תשמעו אל תקשו לבבכם!

ל. אווער באך.

University Library

א. אבן-טוב, זיילנא.

זערטער און קראפט.

„דאס מלכות אלהים באשטעהט נישט אין זערטער נאר אין קראפט“ (א. קריגתיים ד', 20).

כחאליע-שפרונג, דער לייכט-טורם מאכט נישט מיט דעם זיידן טאנין, אומבאווענליך און פעלדין פעסט שטעהט ער אויף זיין ארט, ער האט א זייט העכערע אויפנאבע; ווייט אין דער פינסטערער נאכט אריין ליכט ארויסצושיקן, דעם בלאנדזשענדן רייזנדיגן אויפן ים, זעלענער געפינט זיך אין סכנת דחוקא דורך די צעשפילטע כחאליעס, צו זייען דעם זעגן א היים.

מיט דעם נעמליכן ווארט איז עס גענוי דאס זעלבע, דאס דאזיגע האט קיינמאל נישט דארויף רעפליעקטורט, זיך צו פארמעסטן מיט דעם שחאוונג פון דער צעשפילטער מענשהייט פון אלע צייטן. די מענשהייט זוכט און געפינט עמאציע, די

צום אינטערשיר פון אלע שלאגזערטער, לא-זונגען און פראן פון דער קעגנזוארט, שטעהט דאס אלטע נעמליכע ווארט אלס א שטייער, אבער דעאלער אמת אויך אין מיטן שטורם פון אונזער צייט, ערנסט און מאיעסעטיש דערהויכט זיך דאס געטליך אנטפלעקטע ווארט און דרינגט אריין אין אונזער אומרוהיגער צייט, ווי דער לייכט-טורם אין ים, ארום זעלען עס שווימען זיך רייסנדיגע כחאליעס, נאמירליך, קען זיך דער שטייער לייכט-טורם נישט פארגלייבן מיט די צאפלידיגע כחא-ליעס, זעלענער דעהויבן זיך מיט שחאוונג אויך איבער דעם ים-שפינגל, פאלן אבער אויך באלד זייער אראפ, כדי צו מאכן פלאץ פאר א נייעם

אבער נישט נאר דאס. די מענשליכע "חכמה" שטעלט דעם מענשן פארערוונגען און לאזט אים אריין מיט זיין קאמף. וועלכן ער איז צו שוואך צו פירן. נאט אריין נאר אין זיין אייביגן חסד און ליבע, גיט דעם מענשן קראפט, א ניי לעבן און צוהויבן און עס ביו צום זיג צו פירן. מענשליכע ווערטער זאגן: "די ביסט גוט, היט זיך צו טון שלעכטס", נאטס אמת רופט דיר צו: "די ביסט אין זינד געבוירן געווארן און קענסט אריין מיט די זינד נישט קעמפן. קום צו מיר, איך העלף דיר". מענשליכע "חכמה" כאשטעהט און ווערט טעה, נאטס מלכות איז קראפט.

נאר דער מענש, וועלכער האט זיך דורך נאטס חסד אויפגעוויבן איבער דעם אלגעמיינעם פראנץ שוים און דערקענט די פינסטערניש און אירע סכנות ארום זיך, דער העט מיט הייס פארלאנגען שטרעבן אהין צום ליכט, צו וועלכעס עס רופט אים דאס געטליכע ווארט. ער העט דאנקבאר זיין, דאס דער געטליכער אמת איז דוקא אויז חייט אנדערש פון דער מענשליכער "חכמה". ער העט נאט דאנקן, אז דאס מלכות-אלהים באשטעהט נישט אין ווערטער, נאר אין אייביג נייער, אייביג אמתער קראפט.

מענשהייט ברויכט שלאג-ווערטער, ווערטער "קלר" גע, קלינגענדיגע, קיצלדיגע, כאטש זי מוז זיך אין זיי יעדעס מאל ניי אנטוישן, כאטש זי מוז יעדעס מאל אויפסניי איינזעהן, אז אלע גלאנציגע פראן זיינען דאך נישט מער ווי ווערטער. פון דעם אלעם שטעהט דער געטליכער אמת אויז פיל העכער, היפל העכער עס שטעהט דאס עכטע פון דער אימיטאציע, און די וירקליכקייט פון פאלשן עפעקט. דער געטליכער אמת מאכט נישט מיט אלע וויימע שפרונגען פון דער וועלט. ער בויט זיך נישט אויף דער מכלומשטער "חכמה" פון דער מענשהייט. דער געטליכער אמת ענדערט זיך נישט אונטער קיין שום אומשטענדן און געהט נישט איין אויף קיין שום קאמפראמיס מיט דער זינד, ער באנוצט נישט די דיפלאמאטישע תניפה. נאר חייט דעם מענשן זיין וירקליך אויסזעהן און דעם תהום פון שמוץ, וואס געפינט זיך אין יעדן מענשליכן הארץ (מתי ט"ו, 19). אמת טאקע, דאס האבן מענשן פיינט צו הערן. דערפאר אויך קלינגט דער קורצער מענשליכער משפט איבערן געטליכן אמת: "ער איז פארעלטערט, מיר ברויכן אים נישט". אבער וואס מאכט זיך דער געטליכער אמת פון דעם? ער בלייבט זיין אייפנאכע געטריי: אלס ליכט אין דער פינסטערניש אריין צו שיינען און צו לייכטן.

ווי אזוי וועלן לעבעדיג ווערן אונזערע קערפערס?

וואסער, און איך נעם חידער ארויס מיין זילבער, ריין אהן שום צומישעכצן.

פארהאט ואל די דאוונע עקספעריענץ, וועלכע איערער קען מאכן, נישט קענען געמאכט ווערן אויך מיט'ן אש פון אינזערע מענשליכע קערפערס דורכן אלמעכטיגן נאט, וועלכער האט אלעס בא-שאפן? און וואס באדייט דען פאר נאט דער פאקט, וואס א גוף איז דערטראנקען, פארברענט, צעשמערטערט אדער אויפגעפרעסן געווארן פון הילדע היות, און דער שטויב זיינער צונויפגעזאמעלט אין איין ארט, אדער צעווייט בכל ארבע פינות העלעם? קיין באדייטונג! נאט העט זיי לעבעדיג מאכן, אין א מאג, פארהאנדלענדיג זי אין א גיס-טיגן קערפער, וועלכער קען קיינמאל נישט פאר-ניכטעט ווערן. (1 טעסאל. ד, 16-17; 1 קארינט. ט"ו, 44).

(פון רומעניש).

מינעמט א זילבערנע טשע, וועלכע מילעגט אונטער א פרעס בא א זילבערמיסער און מ'מאכט פון איר א ריין פליטקאלע. דערנאך נעמט מען צוגוף די מאסע און מילעגט זי אריין אין א גלאז מיט וויער-זאלץ (אמשיד-ניטריק). אייניכן ווערט דאס זילבער פארשחאונדן, אזוי אז אויף זיין ארט בלייבט איבער נישט מער ווי א ביסל דורכזיכטיגע וואסער פון דער גלאז. אבער וואס טוט מען חייט טעה, נאך דעם? מינעמט געזעהנליכע וואסער, מילעגט אריין אין איר א ביסל קיך-זאלץ און מיניסט זי אריין אין דער גלאז מיט דער דורכ-זיכטיגער וואסער, וועלכע איז איבערגעבליבן נאכ'ן פארשחאונדן פונם זילבער, און וואס פאר א וואונדערט אט ערשיינט תיבה מיין זילבער אראפלייפן דיג אויפ'ן הינטערגרונט (דנא) פון דער גלאז, צווישן א געדריכטעניש פון שוים, דאן גיס איך אים אלצוגונג פון דער גלאז אין א העמער מיט ריינער

דאס לעבן פון דער קהלה יהודים משיחיים אין קעשענעוו.

יוס־טוב לזכרון אוינער האר ישוע המשיח'ס תחיה מן המתים. דער געמיינדע־כאר האט געזינגען לויבגעזאנגען. די ברודער פון פארשידענע פעל־קער האבן עדות געזאגט פאר אוינערע אידן וועגן דעם גואל צדק. וואס לעבט אייביג און באלעבט יעדן ווער ס'קומט צו גאט דורך אים. א באזונדערע ברכה האט אריינגעבראכט די קינדער־גרופע. ווען ס'איז אילוסטרוירט געווארן דורך בילדער די ליידן פון משיח. האבן זיי דעקלאמירט שירים ערקלערנדיג די בילדער. ווי אזוי אוינער האר ישוע האט געליטן אויף דער תליה און האט מנצח געווען דעם טויט. זיי האבן אויך געזינגען פאסענדע לידער אין העברעאיש, אידיש און רו־מעניש צוזאמען מיט אוינער ארקעסטר. אלע אנטווענדע האבן באקומען א נויטיגע ברכה פון די יוס־טוב־דיגע פארזאמלונגען.

אין דער צייט פון יוס־טוב פסח האבן מיר אין אוינער בית־התפילה „משכן“ געהאט ספעציעלע פארזאמלונגען. מיר האבן ערקלערט אוינערע מיטמעשן. ווי אזוי מ'דארף מאכן בדיקת חמץ אין אוינערע הערצער און ניש נאר אין אוינערע הייר זער. מיר האבן דערזויגן אז ע"פ תורה האט אונז זער פאלק, ליידער, ניש קיין חג הפסח, ווייל מ'האט ניש קיין קרבן פסח. אוינערע קינדער האבן אנטויל גענעמען מיט שירים. דיאלאגן און ערצעהלונגען, דורך וועלכע ס'איז ערקלערט געווארן אז נאר ישוע המשיח איז דער קרבן פסח וואס באפרייט אונז פון דער מאכט פון שטן, זינד און טויט, אזוי ווי דער קרבן פסח האט באפרייט אוינערע אבות אין מצרים. זיי האבן געזינגען לידער און העברעאישע און אידישע נגונים. די צווייטע טעג פסח האבן מיר געפייערט דעם

זעהר אינטערעסאנט!

זעהר אינטערעסאנט!

דאס 150-טע קאפיטל תהלים

פארפאסט פון דעם יונגען יהודי־משיחי אהרן בן־נבאי

אבסאלוטענט פון דער קעניגליכער מוזיקאלער אקאדעמיע אין בוקארעסט.

די מוזיק איז געמאכט פאר כאר אין 4 שטימען. דער טעקסט איז געדרוקט אין רומעניש, העברעיש און ענגליש צוזאמען.

די ריינע הכנסה וועט אויסגענוצט ווערן צו פארטרעטן דאס געבעט־הויז פון די יהודים־משיחיים אין קעשענעוו. — פרייז פרייחיליג.

באשטעלונגען קענען געמאכט ווערן פון קעשענעוו:

Red. „BINEVESTITORUL“, str. Gh. Lazăr 90, Chişinău—România.

און פאנדאן:

„THE BRINGER of GOOD TIDINGS“, 60, Clissold Crescent, Stoke Newington, London, N. 16, England.

פון דער רעדאקציע

מיר טייען מיט די לעזער פון אוינער „המבשר טוב“ או דער אפצאל פון דעם אכאנע־מענטפרייז ווערט געמאכט דורך פרייוויליגע גרבות.

אין רומעניען קען מען די מליינע סומען שיקן מיט פאסט מארק אין א בריוו.

אוינערע לעזער אין אויסלאנד ווערן געבעטן זייערע פרייוויליגע אויסצאלונג־גען פאר דעם „המבשר טוב“ צו שיקן אויף דעם לאנדאנער אדרעס.

מיר בעטן אין די בריוו ניש לעגן קיין געלט, און משעקן שיקן נאר אין רעגיסטרירטע בריוו.

Adresa: Redacția „Binevestitorul“, D-lui I. Trachtmann, str. Gh. Lazăr No. 90, Chişinău, Basarabia, România.